

EL MACBA, 'A casa de Konrad Fischer'

► El Museu presenta unes 300 obres de Bruce Nauman, Gilbert & George, Bernd & Hilla Becher, On Kawara, Eva Hesse, Carl Andre, Donald Judd, Sol LeWitt, Hanne Darboven, Piero Manzoni, Joseph Beuys, Mario Merz, Juan Muñoz, Thomas Schütte i Gregor Schneider, entre d'altres, reunides per una de les figures més influents de l'art contemporani.

Títol: *Amb la probabilitat de ser vist. Dorothee i Konrad Fischer. Arxius d'una actitud.*
Inauguració: divendres 14 de maig de 2010. **Dates:** del 15 de maig al 12 d'octubre.
Comissari: Friedrich Meschede. **Organitzada pel** Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) i el Museum Kurhaus Kleve, on viatjarà després.

Només li va caldre una exposició per obtenir fama mundial. L'espai? Un passadís de deu metres de llarg i tres d'ample, situat en una ciutat aleshores anodina per a l'art contemporani: Düsseldorf. Tot va començar amb Carl Andre, que fou seguit per una llarga llista de grans artistes que van convertir aquests trenta metres quadrats en un desafiament i un trampolí. Konrad Fischer va obrir el 1967 una galeria en un passatge situat al cor de Düsseldorf. Ben aviat es va transformar en un laboratori d'idees brillants que va irradiar per tot Europa fins a arribar als Estats Units. També va exercir una enorme influència sobre una generació d'artistes que, en la segona meitat del segle XX, va protagonitzar un dels darrers moviments d'avantguarda en l'art occidental. El Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), en primer lloc, i el Museum Kurhaus Kleve, després, ens conviden a endinsar-nos «Bei Konrad Fischer» («A casa de Konrad Fischer», com era coneguda la galeria), a través d'un es de 300 obres de 40 artistes, atresorades per Dorothee i Konrad Fischer al llarg de gairebé mig segle. Algunes s'han vist molt poques vegades o són inèdites, i moltes estan dedicades a algun membre de la família Fischer, cosa que demostra el grau de complicitat creat amb els artistes. Amb aquesta exposició, el MACBA reprèn el fil d'una sèrie de mostres dedicades a les col·leccions europees. Després de presentar la Col·lecció Onnasch el 2001 i la Col·lecció Herbert el 2006, ara es mostra la col·lecció de Dorothee i Konrad Fischer. Acompanya l'exposició un catàleg coeditat pel MACBA, el Museum Kurhaus Kleve i Richter Verlag, i dissenyat per Walter Nikkels, amb textos de Thomas Kellein, Roland Mönig, Guido de Werd i Friedrich Meschede. Així mateix, un cicle de conferències ens permetrà apropar-nos a la figura de Konrad Fischer com a artista, comissari d'exposicions i propulsor de tota una xarxa de relacions internacionals.

Els artistes representats a l'exposició «Amb la probabilitat de ser vist. Dorothee i Konrad Fischer. Arxius d'una actitud» són Carl Andre, Richard Artschwager, Bernd & Hilla Becher, Joseph Beuys, Stanley Brouwn, Daniel Buren, André Cadere, Hanne Darboven, Jan Dibbets, Dan Flavin, Gilbert & George, Eva Hesse, Douglas Huebler, Donald Judd, Harald Klingelhöller, On Kawara, Jannis Kounellis, Wolfgang Laib, Jim Lambie, Sol LeWitt, Richard Long, Konrad Lueg, Robert Mangold, Piero Manzoni, Walter Marchetti, John McCracken, Mario Merz, Juan Muñoz, Eadweard Muybridge, Bruce Nauman, Giuseppe Penone, Manfred Pernice, Angelika Platen, Robert Ryman, Gregor Schneider, Thomas Schütte i Lawrence Weiner.

La mostra està dividida en tres àmbits, que mostren les facetes de Konrad Fischer com a artista, com a comissari d'exposicions i com a galerista. El títol de l'exposició, «Amb la probabilitat de ser vist», fa referència a l'obra de Lawrence Weiner *HAVING BEEN MARKED WITH (i.e. decorated) HAVING BEEN DECORATED WITH (i.e. marked) WITH A PROBABILITY OF BEING SEEN*, que es va exposar el 1977 a la galeria de Konrad Fischer. Així mateix, amb «Arxius d'una actitud» fem l'ullet a l'exposició de Harald Szeemann del 1969 «Live in Your Head. When Attitudes Become Form», a la Kunsthalle de Berna, i també subratllem precisament el tret que la distingia de qualsevol altra galeria: Konrad Fischer conreava una actitud molt particular envers les persones que coneixia. Amb molt poques paraules, transmetia una idea especial de l'art, i se sentia satisfet amb les posicions personals dels seus artistes, allò que Szeemann va traduir directament per *attitudes*. El 1972 Szeemann va convidar Fischer a dirigir, juntament amb Klaus Honnef, una part essencial de la Documenta 5 de Kassel, titulada «Idee + Idee/Licht» (Idea + Idea/Llum).

Konrad Lueg, artista

Konrad Fischer (Düsseldorf, 1939-1996) va exercir, en les seves diverses facetes, una gran influència en l'art de les dècades de 1960 i 1970. A començament dels seixanta, va estudiar pintura a la Kunstakademie de Düsseldorf, on va tenir com a mestres Bruno Goller i Karl Otto Götz. Hi va conèixer altres artistes com Manfred Kuttner, Sigmar Polke i Gerhard Richter, amb el qual, l'octubre de 1963, va dur a terme una espectacular acció en una botiga de mobles de Düsseldorf: *Leben mit Pop – eine Demonstration für den kapitalistischen Realismus* (Viure amb el pop. Una manifestació a favor del realisme capitalista). Aquesta estrena pública de tots dos artistes va ser —ahora— performance, happening, exposició alternativa, al marge de les galeries establertes, i acte de protesta.

Konrad Fischer —o, més ben dit, Konrad Lueg, ja que aleshores firmava amb el cognom de soltera de la seva mare— ben aviat es va integrar en la jove avantguarda de l'Alemanya Occidental. La primera part d'aquesta exposició, dedicada a l'artista Konrad Lueg, consta d'una selecció d'obres del període comprès entre 1964 i 1969. En un primer moment trobem futbolistes i boxejadors, motius del món de l'esport. A partir de 1965 Konrad Lueg s'interessa pels motius i els patrons serials; utilitza teixits industrials i fulls de plàstic per pintar-hi a sobre, crear formes simples o com a elements de base amb els quals compondre instal·lacions murals. Finalment exposa, a París (1968) i a Munic (1969), teles pintades amb colors fosforescents que capturaven momentàniament les ombres dels visitants que hi passaven per davant projectades per flaixos fotogràfics.

Dorothee i Konrad Fischer, galeria i arxiu

El 29 d'octubre de 1967, a la Neubrückestrasse 12 de Düsseldorf, Konrad Fischer va inaugurar un espai per a l'art contemporani. Va obrir amb *Altstadt Rectangle*, obra de l'escultor nord-americà Carl André. Fischer va instal·lar-se en l'estret passatge que duia al pati interior de la finca, va evitar expressament el nom de «galeria» i totes les seves exposicions van rebre la denominació «Bei Konrad Fischer» («A casa de Konrad Fischer»). En la seva nova funció de promotor i galerista, va portar a Düsseldorf l'avantguarda internacional de la seva generació, sobretot amb la idea de desenvolupar projectes específics per a aquell espai insòlit i singular. Retrospectivament, la cronologia de les exposicions dels primers anys es pot llegir com una enciclopèdia de l'art minimalista i conceptual de l'època. Molts artistes joves, alemanys i internacionals, van fer la seva primera exposició a casa de Konrad Fischer, des d'on les seves obres van arribar posteriorment a les col·leccions privades i públiques més importants d'Europa.

Amb la probabilitat de ser vist presenta una tria de les obres de l'arxiu amb què van conviure Dorothee i Konrad Fischer, reunit al llarg de molts anys de col·laboració amb artistes i que va determinar la vida quotidiana de la parella. Vistes des de la perspectiva actual, les obres de Bruce Nauman, Carl André, Donald Judd i Dan Flavin constitueixen exemples fonamentals de l'art d'aquella època en l'àmbit de l'escultura; pel que fa a l'art conceptual, resulten paradigmàtiques les peces de Sol LeWitt, Hanne Darboven i Richard Long; la pintura està representada per Robert Ryman i Robert Mangold, i la fotografia conceptual per Bernd i Hilla Becher i Jan Dibbets. La col·lecció reuneix tota la producció primerenca de Gilbert i George, com també algunes obres extraordinàries d'Eva Hesse, que desgraciadament va morir abans de poder establir cap col·laboració duradora. Algunes peces d'On Kawara, Piero Manzoni, Joseph Beuys i Giuseppe Penone, a més d'un impressionant grup d'obres de Mario Merz, completen la panoràmica del desenvolupament marcadament europeu de l'art conceptual de l'època.

A principi de la dècada de 1980 Konrad Fischer va intentar iniciar una nova tendència amb artistes d'una generació més jove, com posen de manifest els treballs de Thomas Schütte, Wolfgang Laib, Harald Klingelhöller i Juan Muñoz; tots ells es van beneficiar de la xarxa internacional que Fischer havia creat. L'exposició acaba amb una de les peces més recents de l'arxiu, *Raum für einen Tag* (Habitació per un dia) de Gregor Schneider. Konrad Fischer estava convençut que en totes les èpoques hi ha bons artistes.

Algunes obres d'aquesta exposició estan dedicades a Konrad, a Dorothee, a Berta o a Kaspar (els dos fills de la parella), una mostra de l'estreta amistat que unia amb la família del galerista els artistes que van trobar un lloc «a casa de Konrad Fischer». L'extensa activitat de Konrad Fischer com a galerista i comissari d'exposicions posa de manifest, per damunt de tot, una actitud envers l'art que va servir a Fischer per crear i dur a terme un projecte vital diferent, en el qual van participar també tots els seus interlocutors en aquest diàleg.

Konrad Fischer, comissari d'exposicions

Konrad Fischer no en tenia prou amb la seva activitat de galerista. L'estiu de 1968, quan per iniciativa de l'Associació de marxants d'art alemany progressista es va celebrar a Colònia la primera Fira d'Art, Fischer va criticar el fet que només hi haguessin estat convidats marxants alemanys. Com a alternativa, poc després, en un temps rècord i amb la col·laboració de

Hans Strelow, va organitzar a la Kunsthalle de Düsseldorf l'exposició *Prospect 1968*, a la qual va convidar –com si obeís els dictats d'un manifest– només galeries internacionals i els seus artistes. L'any següent es va celebrar *Prospect 1969*, on es refermava la voluntat de portar a Düsseldorf durant una setmana l'avantguarda internacional. La internacionalització i l'esperit de canvi que van caracteritzar l'art europeu d'aquells anys es remunten clarament no sols a les exposicions que Konrad Fischer va comissariar en institucions públiques, sinó també al programa d'exposicions de la seva galeria, sempre fidel al seu compromís artístic. El 1969, a l'Städtisches Museum de Leverkusen, va organitzar una exposició llegendària: *Konzeption/Conception. Dokumentation einer heutigen Kunstrichtung* (Concepció. Documentació d'un corrent artístic actual). El 1971, *Prospect 71. Projection*, en què es mostraven fotografies i pel·lícules/vídeos contemporanis, va ser la primera exposició dedicada exclusivament a aquest mitjà a Europa.

El compromís de Fischer, però, es va materialitzar en les dues direccions, ja que també va portar la jove avantguarda europea a Nova York amb l'exposició *de Europa*, que va tenir lloc a la John Weber Gallery el 1972. Aquell any va ser el punt culminant de la seva activitat com a comissari: Harald Szeemann el va invitar a dirigir, juntament amb Klaus Honnef, una part essencial de la Documenta 5 de Kassel titulada *Idee + Idee/Licht* (Idea + Idea/Llum). L'edició de 1973 de *Prospect*, titulada *Malers/Painters/Peintres*, presentava les tendències contemporànies de la pintura. El 1976, l'última edició de la sèrie, *ProspectRetrospect. Europa 1946-1976*, va representar un nou tipus d'exposició. Finalment, el 1979 Konrad Fischer va comissariar una exposició a Zuric que portava per títol *Mit einem gewissen Lächeln?* (Amb un cert somriure?)

Juntament amb la documentació sobre l'activitat de Konrad Fischer com a galerista, el Centre d'Estudis i Documentació MACBA presenta per primera vegada material relacionat amb els seus projectes com a comissari d'exposicions. D'aquesta manera s'arrodona el retrat de la complexa personalitat d'una figura que va exercir una influència decisiva en l'evolució de l'art conceptual d'aquells anys.

• **CATÀLEG:** Amb motiu de l'exposició, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), el Museum Kurhaus Kleve i Richter Verlag han coeditat el catàleg *Amb la probabilitat de ser vist. Dorothee i Konrad Fischer. Arxius d'una actitud* (2010), amb textos de Thomas Kellein, Friedrich Meschede, Roland Mönig i Guido de Werd, dissenyat per Walter Nikkels. Dues edicions: català-castellà i anglès-alemany.

Amb la probabilitat de ser vist ***Dorothee i Konrad Fischer. Arxius d'una actitud***

Del 15 de maig al 12 d'octubre de 2010

Inauguració: divendres 14 de maig, a les 19.30 h

■ **MACBA.** Plaça dels Àngels, 1. 08001 Barcelona. www.macba.cat

■ **HORARIS:** Dilluns, dimecres, dijous i divendres, d'11 a 19.30 h; dissabtes, de 10 a 20 h; diumenges i festius, de 10 a 15 h; dimarts no festius, tancat. Del 25 de juny al 23 de setembre, els dijous i divendres, obert fins a les 24 h. Visites guiades diàries

■ **ACTIVITATS.** Cicle de conferències *Konrad Fischer: un context, una actitud*. Dies 17 i 31 de maig i 14 de juny, a les 19 h. Auditori MACBA. Entrada lliure. Capacitat limitada

- Dilluns 17 de maig, a les 19 h. «La sèrie d'exposicions Prospect (1968-1976)». **Jürgen Harten**, comissari, crític i historiador de l'art. Presentació a càrrec de Friedrich Meschede, comissari de l'exposició. Auditori MACBA
- Dilluns 31 de maig, a les 19 h. «Okey dokey Konrad Fischer. L'exposició d'art com a pràctica artística». **Brigitte Kölle**, comissària i historiadora de l'art. Presentació a càrrec de Sílvia Dauder, galerista. Goethe Institut (Manso, 24-28. Barcelona)
- Dilluns 14 de juny, a les 19 h. «Unconcealed. Konrad Fischer i les xarxes de l'art conceptual 1967-1977». **Lynda Morris**, professora al Norwich University College of the Arts i directora de l'East International. Presentació a càrrec d'Antònia M. Perelló, responsable de la Col·lecció MACBA. Auditori MACBA

Més informació i material gràfic:

Servei de Premsa i Protocol del MACBA
Telèfons: (00 34) 93 481 33 56 i 93 481 47 17
Correu electrònic: press@macba.cat